

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-03-13)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-03-13)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 179. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000072.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

6.

Leith, Søndag d. 13. Marts 1814.

Deres Kongl. Høihed.

Min naadigste Herre.

Hvilken ubeskrivelig Glæde for mig at kunne saa hastig opvarte D. K. Høihed med Efterretning om min usedvanlig lykkelige Overfart, og at der er saa snar Leilighed til at fremsende denne Efterretning.

s. 180 Vi har havt meget haardt Veir. En Nat seilede vi for Takkel og Taug, uden at kunne føre en eneste Klud. Jeg sov imidlertid trygt og vidste intet om dette usedvanlig haarde Veir førend næste Morgen. Jeg reiser i et godt Ærinde og i mit Kald, anbefaler mig Gud, som har bestemt min Time, naar den er mig tjenlig. Jeg trang til Hvile og nød den.

Skibet [„Norge“] er fortræffeligt og bør aldrig komme af Regjeringens Hænder. Naar min Broder gaar herover, beder jeg indstændig, at han ogsaa maatte faa dette Skib. Med „Grippen“ var det gaaet gait. Med ualmindelig Velvillighed blev jeg sildig og efter Toldbodtid ekspederet igaar aftes. Vi maatte alle maales og beskrives for at kunne faa Frihed til at reise videre. Vel kunde jeg have paastaaet mig og mine fritagne for disse Formaliteter, men jeg vil og bør endnu ei være saa nøie paaseende, som jeg med Guds Hjælp haaber inden kort blive berettiget til at være.

Jeg sendte straks Løitnant Sneedorff ombord paa det her liggende Orlogsskib med Kompliment til Admiral Hope, som har sin Station her, at jeg vilde hilse paa ham i Land.

Da Fangerne var overleverede, kom en engelsk Officer ombord til mig og tilbød at bringe mig iland, hvilket jeg modtog. Med Grlæde erfarede jeg, at her laa tre Skibe med Kornvarer og Potates etc., bestemte til Norge, og neppe var jeg kommen fra Toldkammeret, førend en Superkargo kom til mig og raadførte sig, om disse Skibe kunde gaa med Sikkerhed. I dette Øieblik ekspederedes ved Siden af mig fire Licenser, hvoraf de tre behøves i Minutet, thi Vinden har vendt sig, og Skipperen vil afsted. Det fjerde seiler først sidst i Ugen.

Om en Time venter jeg en af de første Kjøbmænd her, da jeg har sendt Bud efter ham for at handle med ham af det Forraad, her findes. Uden videre Betænkning agter jeg at straks slutte om alt, hvad jeg kan faa, og skal jeg søge for, at Betalingsterminerne bliver taalelige. Her er ikke et Minut at bortgive; thi det fremmede Korn er det eneste, som det er tilladt at udføre, og deraf er allerede endel udskibet til Spanien og Portugal. Desuden har jeg nok en Rival i mit Selskab. Hr. M. Pløen spekulerer netop paa de samme Omstændigheder, og s. 181 skjønt det, han kjøber, ogsaa kommer Norge tilgode, saa kommer det dog ikke uden at blive pebret.

Superkargoen vil afsted. Vinden er just god, og jeg eier ikke et Sekund til min Disposition. Admiralitetssekretæren har været lios mig og borttaget min Tid. Jeg skal, saavidt jeg formaar, tænke paa alt og iverksætte alt, hvad jeg nogensinde bliver istand til.

Gruds Fred og Velsignelse være med min ædle og elskede Herre.

Underdanigst

C. Anker.

Tillad nogen at underrette min Broder og Forvalteren om min lykkelige Overfart.